

บทความและการวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้

บทความและการวิจัยในประเทศไทย

ใน พ.ศ. ๒๕๐๑ ได้มีคณะกรรมการอบรมวัฒนธรรมทางจิตใจสำหรับเด็ก สำนักวัฒนธรรมทางจิตใจ สภาวัฒนธรรมแห่งชาติ ได้ร่วมกันทำรายงานชิ้นนี้ เรื่อง แนวสอนเพศศึกษา สำหรับชั้นอนุบาล ชั้นประถม ชั้นมัธยมและ เตรียมอุดมศึกษา โดยได้ เขียนวัตถุประสงค์ในการวางแนวจัดการสอนเพศศึกษาไว้ดังนี้

๑. เรื่องเพศเป็นความจำเป็นที่จะต้องได้ทราบภายในขอบเขต เพราะเป็นเรื่อง ที่เกี่ยวกับชีวิตของคนทุกคน โดยเฉพาะความเจริญทางจิตใจนั้นจะควบคู่กันไปกับความเจริญ ทางเพศ ความรู้สึกในเรื่อง เพศย่อมมีอิทธิพลอย่างมากต่อสภาพของจิตใจ และเป็นที่ยอมรับกันว่าความแตกต่างเกี่ยวกับบุคลิกลักษณะย่อมจะมาจากสาเหตุอันหนึ่ง คือแรงกดดันทาง เพศ ดังนั้นการศึกษา เรื่อง เพศและ เรื่องจิตใจจึงจำเป็นจะต้องดำเนินควบคู่กันตลอดไป

๒. ความลึกลับหรือการปกปิดในเรื่องเพศอาจจะนำไปสู่ความเข้าใจผิด เช่น แกร่งครัดโดยเข้าใจว่าเรื่องเพศนั้นเป็นของหยาบโหล่น ไม่ควรพูดถึงเลย หรือในทางตรง กันข้ามก็จะละเลยจนเกินไป ไม่มีการควบคุมมารยาททางเพศ เป็นต้น ทั้งนี้ก็จะนำไป สู่ลักษณะผิดปกติทางจิตใจได้ นอกจากนั้นการที่เห็นอวัยวะเพศเป็นสิ่งผิดแปลกกว่าอวัยวะ อื่นของร่างกาย ก็เป็นข้อบกพร่องอย่างยิ่งในเรื่องสุขวิทยาโดยทั่วไป

๓. เพศศึกษายังนำไปสู่ความสมบูรณ์ในทางศีลธรรมและวัฒนธรรมของประชาชน ในเมื่อทุกคนรู้จักเกียรติและการปฏิบัติระหว่างเพศ รู้จักประพฤติดนให้อยู่ในขอบเขตใน ความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน

---

*คณะกรรมการอบรมวัฒนธรรมทางจิตใจสำหรับเด็ก สำนักวัฒนธรรมทางจิตใจ สภาวัฒนธรรมแห่งชาติ, แนวสอนเพศศึกษา (พระนคร โรงพิมพ์ไทยเกษม ๒๕๐๑) หน้า ค.

แต่น่าเสียดายที่โรงเรียนต่าง ๆ ไม่ได้มีโอกาสใช้แนวการสอนเพศศึกษานี้ให้เป็นไปตามจุดประสงค์ที่คณะกรรมการอบรมวัฒนธรรมทางจิตใจสำหรับเด็กได้เสนอแนะเอาไว้

ในปีการศึกษา ๒๕๐๕ มโนชัย สุนทรเวช^๒ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ทัศนคติของครูในเรื่องเพศศึกษา" โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อตรวจสอบข้อคิดเห็นและทัศนคติในเรื่องเพศของครูในโรงเรียนมัธยมหรือเตรียมอุดมที่ทำการสอนชั้น มศ. ๔ - ๕ ซึ่งมีอยู่ทั้งสิ้น ๒ ป.ม. ขึ้นไป ในจังหวัดพระนครและธนบุรี กลุ่มหนึ่งซึ่งเคยสอนหรือไม่เคยสอนในชั้น ม.ศ. ๔ - ๕ มาก่อนก็ได้ แต่ต้องเคยสอนในโรงเรียนมาแล้วไม่น้อยกว่า ๓ ปี โดยไม่จำกัดเพศ มีประชากรรวมทั้งสิ้น ๒๕๐ คน

ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยเลือกโรงเรียนมัธยมหรือเตรียมอุดมศึกษา ที่มีการสอนชั้น ม.ศ. ๔ - ๕ ที่ตั้งอยู่ในจังหวัดพระนครและธนบุรี จำนวน ๗ โรงเรียน จากจำนวนทั้งหมด ๒๔ โรงเรียน โดยการจับฉลาก โรงเรียนที่เลือกมีลักษณะกันไปทั้งโรงเรียนชาย หญิง และสหศึกษา ผู้วิจัยได้แบ่งโรงเรียนที่ได้รายชื่อทั้งหมดออกเป็น ๓ ประเภท แล้วจับฉลากโรงเรียนชาย ๓ โรงเรียน โรงเรียนหญิง ๓ โรงเรียน และโรงเรียนสหศึกษา ๑ โรงเรียน ซึ่งได้แก่ โรงเรียนศรีอยุธยา โรงเรียนวัดบวรนิเวศ โรงเรียนสตรีมหาพฤฒาราม โรงเรียนทวีธาภิเศก โรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย โรงเรียนเทเวศร์ศึกษา และโรงเรียนเทพศิรินทร์

ผลการวิจัยปรากฏว่า ทั้งครูชายและครูหญิงมีทัศนคติที่ดีต่อการจัดสอนเพศศึกษาในโรงเรียน โดยครูชายเห็นควรรอยละ ๘๒.๕ และครูหญิงเห็นควรรอยละ ๘๕.๕

ใน พ.ศ. ๒๕๐๕ เสนอ อินทรสุขศรี^๓ ได้เขียนบทความเรื่องเพศศึกษา ๖-

^๒มโนชัย สุนทรเวช, "ทัศนคติของครูในเรื่องเพศศึกษา", วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๕.

^๓เสนอ อินทรสุขศรี, นายแพทย์, "เพศศึกษา", วิทยาสาร, (มกราคม ๒๕๐๕), หน้า ๒๖ - ๒๘.

ใจความพอสรุปได้ว่า เราเกิด เจริญเติบโต ศึกษาหาความรู้ แต่งงานและให้กำเนิดลูก เป็นไปตามกฎธรรมชาติ หน้าที่ของคนเกิดมาเพื่อมีความสัมพันธ์กับเพศตรงกันข้ามโดยทุกระยะของการเจริญเติบโต และในการที่จะใช้ชีวิตอยู่ในสังคมมนุษย์ก็อย่าง เป็นสุขนั้น ชีวิตก็ต้องเกี่ยวข้องกับเพศทั้งสองเพศ คือชายและหญิงกันอย่างแน่นแฟ้น ก็เหตุใดเราจึงไม่ศึกษาให้เข้าใจในเรื่องเพศทั้งสองให้ดี เพื่อเข้าใจจิตใจซึ่งกันและกัน จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นนี้ จึงควรจัดสอนเพศศึกษาขึ้นในโรงเรียน

ในปีการศึกษา ๒๕๐๕ สารภี สุทธิเสวันต์^๔ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจทัศนคติและความสนใจของครูและบุคลากรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีต่อการสอนเพศศึกษา" โดยใช้แบบสอบถาม ๒ แบบ แบบที่ใช้สำหรับครูมีจำนวน ๔๑ ข้อ แบบที่ใช้สำหรับบุคลากรมีจำนวน ๓๔ ข้อ ไปทำการทดสอบครูทั้ง เพศชายและ เพศหญิงในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน ๓๕ คน และบุคลากรหมายถึงบิดามารดาของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เท่านั้น ซึ่งมีจำนวน ๒๒๐ คน ผลปรากฏว่า

ทัศนคติและความสนใจของครูในเรื่องลักษณะความหมายและขอบเขตความรู้เรื่องเพศ ได้รับความสนับสนุนร้อยละ ๕๔ จากครู และร้อยละ ๕๒ จากบุคลากร เรื่องอวัยวะในระบบสืบพันธุ์ ขอนี้ครูให้ความสนับสนุนร้อยละ ๑๐๐ และสำหรับบุคลากรให้ความสนับสนุนร้อยละ ๘๕ เรื่องการควบคุมแรงกระตุ้นทางเพศ ขอนี้ครูสนับสนุนร้อยละ ๘๕ และร้อยละ ๕๓ สำหรับบุคลากร เรื่องลักษณะของผู้สอนเพศศึกษา ขอนี้ครูเห็นควยร้อยละ ๕๗ และสำหรับบุคลากรร้อยละ ๕๘ เรื่องวิธีสอนเพศศึกษา เรื่องนี้ครูเห็นควยร้อยละ ๕๒ เรื่องการแนะนำขนนี้ครูเห็นควยร้อยละ ๘๖ เรื่องการวางแผนการสอนเพศศึกษา ขอนี้ครูเห็นควยร้อยละ ๕๗ เรื่องความสำคัญของบิดามารดาในการสอนเพศศึกษา ขอนี้ครูเห็นควยร้อยละ ๑๐๐ เรื่องการวางแผนการสอนเพศศึกษา ขอนี้บุคลากร

^๔สารภี สุทธิเสวันต์, "การสำรวจทัศนคติและความสนใจของครูและบุคลากรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่มีต่อการสอนเพศศึกษา" วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๐๕

เห็นด้วยอย่างร้อยละ ๘๘

ใน พ.ศ. ๒๕๑๒ นิกร กุสิตสน^๕ ได้เขียนบทความพิเศษศึกษาพอสรุปได้ว่า เพศศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิตประจำวันของเราทุกคน เพศศึกษาไม่ใช่เรื่องลามกอนาจาร ควรจะได้มีการสอนทุกระดับชั้น โดยเพิ่มความรู้ให้เด็กมากขึ้นตามอายุ ในสังคมปัจจุบัน เด็ก ๆ ได้รับความรู้ทางเพศจากภาพยนตร์ หนังสือพิมพ์ วารสารคดี จากเพื่อน ๆ หรือบางครั้งจากหนังสือและรูปภาพลามกอนาจาร ความรู้เหล่านั้นนอกจากจะไม่ถูกต้องแล้ว ยังมี การเขียนบิดเบือนความจริง ดังนั้นจึง เป็นหน้าที่ของครูจะต้องเป็นผู้ให้ความรู้ที่ถูกต้องในเรื่องเพศ โดยจัดการสอนเพศศึกษาแก่นักเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาเป็นต้นไป

ในปีการศึกษา ๒๕๑๓ สุรางค์ศรี เฒ่าสวัสดิ์^๖ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของครูโรงเรียนรัฐบาลระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา การสอนเพศศึกษา" โดยใช้แบบสอบถามประกอบด้วยเรื่องต่าง ๆ ๗ หัวข้อใหญ่ จำนวนข้อในแบบสอบถามทั้งหมดมี ๕๐ ข้อ กลุ่มประชากรที่ใช้ทั้งหมดมี ๘๐๓ คน แบ่งเป็นครูชาย ๑๒๕ คน และครูหญิง ๒๗๘ คน จากโรงเรียน ๓๘ โรงเรียน ผลปรากฏว่า

๑. ครูทั้งสองเพศโดยส่วนรวม มีความคิดเห็นในเชิงสนับสนุนข้อความในแบบสอบถาม ๓๙ ข้อ และไม่เห็นด้วย ๑๑ ข้อ ข้อที่เห็นด้วยมากที่สุดคือ "ควรมีการเชิญวิทยากรมาบรรยายบางเป็นบางครั้งบางคราว" เห็นด้วยร้อยละ ๘๘.๘๘ ข้อที่ไม่เห็นด้วยมากที่สุดคือ "ควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ชั้นอนุบาลเป็นต้นไป" ไม่เห็นด้วยร้อยละ ๓๘.๐๘

^๕นิกร กุสิตสน, นายแพทย์, "เพศศึกษา" วิทยาศาสตร์, (พฤศจิกายน ๒๕๑๒), หน้า ๑๐๖๑ - ๑๐๖๖.

^๖สุรางค์ศรี เฒ่าสวัสดิ์, "ความคิดเห็นของครูในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา การสอนเพศศึกษา", วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๓ (อักษรสำนวน).

๒. ครูชายและครูหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๑๔ ข้อ จากข้อความทั้งหมด ๕๐ ข้อ

๓. ครูชายและครูหญิงในโรงเรียนชาย หญิง และสหศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๕ ข้อ จากข้อความทั้งหมด ๕๐ ข้อ

๔. ครูชายและครูหญิงที่มีระดับความรู้ต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๒ ข้อ จากข้อความทั้งหมด ๕๐ ข้อ

๕. ครูชายและครูหญิงที่มีประสบการณ์ในการเป็นครูในระยะเวลาต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๓ ข้อ จากข้อความทั้งหมด ๕๐ ข้อ

ความคิดเห็นของครูที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในส่วนนี้ส่วนใหญ่แล้ว เป็นไปในทำนองเดียวกัน คือ เห็นด้วยเหมือนกันหรือไม่เห็นด้วยเหมือนกัน

ใน พ.ศ. ๒๕๑๔ สรรค์ ศรีเพ็ญ ได้เขียนหนังสือเรื่อง "ความรักและกามารมณ์ ในวัยเด็ก" โดยผู้เขียนมีความเห็นว่า ถึงเวลาแล้วผู้ที่มีหน้าที่ในการให้ความรู้ต่าง ๆ แก่ เด็กอันได้แก่บิดามารดา ผู้ปกครอง และครูบาอาจารย์ทั้งหลาย ควรร่วมมือปรึกษาหารือ กันโดยใกล้ชิด เพื่อหาทางป้อนความรู้เรื่องเพศให้ลูกหลานของตนโดยถูกต้องและเหมาะสม กับวัย ตลอดจนสติปัญญาของเด็กแต่ละคน ซึ่งคงดีกว่าที่จะปล่อยให้เขาเหล่านั้นไปหา ความรู้เอาเองจากเพื่อนฝูง หรือแหล่งอื่น ๆ ซึ่งหาความถูกต้องแน่นอนได้ยาก

ในปีเดียวกันนี้เอง สุชาติ โสมประยูร ได้เขียนเรื่องการสอนเพศศึกษา ลง ในหนังสือการสอนสุขศึกษา โดยอธิบายความหมายและความสำคัญของการสอนเพศศึกษา ไว้ว่า "ในทางการศึกษาแล้วเราถือกันว่าเรื่องเพศเป็นความรู้ทั่วไป ซึ่งควรจะให้เด็ก ได้ศึกษารายในขอบเขตของแต่ละวัย เพศศึกษาจึงเป็นการศึกษาเพื่อให้เกิดทั้งความรู้

001330

๑ สรรค์ ศรีเพ็ญ, นายแพทย์, ความรักและกามารมณ์ในวัยเด็ก (พระนคร
โรงพิมพ์สันติพิมพ์การพิมพ์, ๒๕๑๔), หน้า ๑๑๘.

๒ สุชาติ โสมประยูร, การสอนสุขศึกษา (โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๑๔),
หน้า ๒๘.

ความเข้าใจ ทศนคติหรือความรู้สึกที่ตีในเรื่องธรรมชาติของเพศและพฤติกรรมทางเพศ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับสุขภาพ สวัสดิภาพและมนุษยสัมพันธ์อันดีงามระหว่างกันทั้งในค่านส่วนตัวและส่วนรวม นับได้ว่าเพศศึกษานั้นเป็นการศึกษาส่วนหนึ่ง"

บทความและการวิจัยในต่างประเทศ

ในปี ค.ศ.: ๑๙๖๒ Zev Segel⁹ ได้ทำการวิจัยเรื่อง A Comparison of Sex Education Attitudes of Graduate Students in Elementary Education and Graduate Students in Secondary Education. โดยมีจุดมุ่งหมายจะ เปรียบเทียบทัศนคติเกี่ยวกับเรื่อง เพศศึกษาระหว่างบัณฑิตในสาขาประถมศึกษาและมัธยมศึกษา โดยใช้แบบสอบถามสร้างเป็นสเกลของ Likert แบบสอบถามมี ๑๖๔ ข้อ แบ่งเป็นเรื่องใหญ่ ๆ ได้ ๑๑ เรื่อง ดังนี้

๑. ความสัมพันธ์ระหว่าง เด็กหญิงและ เด็กชาย
๒. การสืบพันธุ์
๓. ความรับผิดชอบของครอบครัว
๔. การสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง
๕. การเกี่ยวพาราณี
๖. การปฏิบัติตัวในชีวิตสมรส
๗. การนัดพบระหว่างชายและหญิง
๘. สุขปฏิบัติระหว่างการมีประจำเดือน
๙. การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายและจิตใจในวัยรุ่น

---

⁹Zev Segel; "A Comparison of Sex Education Attitudes of Graduate Students in Elementary Education and Graduate Students in Secondary Education., "Dissertation Abstracts International, (1962), p. 708.

๑๐. การสอนเพศศึกษา

๑๑. กามโรค

ประชากร คือนักศึกษาในมัธยมศึกษาตอนปลาย สาขาประถมศึกษาและมัธยมศึกษา จำนวน ๒๕๐ คน ในมหาวิทยาลัยนิวยอร์ก ผลการวิจัยปรากฏว่า จากการเปรียบเทียบระหว่าง ๒ กลุ่ม มีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องเพศศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในการจัดอันดับความชอบใน ๑๑ เรื่องนี้ กลุ่มที่มีทัศนคติต่อความรับผิดชอบของครอบครัวได้คะแนนสูงสุด และกลุ่มที่มีทัศนคติต่อความสัมพันธ์ระหว่างเด็กชาย เด็กหญิงในเรื่องการนัดพบ การเกี่ยวพาราสีและความสัมพันธ์อื่น ๆ ได้คะแนนต่ำ

ในประเทศสหรัฐอเมริกาได้มีสมาคมสนับสนุนเรื่องเพศศึกษาอยู่หลายแห่ง แต่ที่สำคัญคือ SIECUS¹⁰ (Sex Information and Education Council of the United States) ซึ่งได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๖๕ ของเพศศึกษาไว้ดังนี้คือ

๑. เพื่อให้แต่ละคนมีความรู้อย่างเพียงพอเกี่ยวกับตนเองในค่านิยมภาวะของร่างกาย จิตใจและอารมณ์ซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ
๒. เพื่อขจัดความกลัวและความวิตกกังวลในเรื่องการปรับตัวและพัฒนาการทางคานเพศของแต่ละคน
๓. เพื่อพัฒนาทัศนคติในเรื่องเพศทางคานต่าง ๆ ทั้งในส่วนตัวและส่วนรวม
๔. เพื่อให้แต่ละคนรู้ในเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเพศชายและหญิง และช่วยให้เข้าใจถึงความรับผิดชอบที่ตนพึงปฏิบัติต่อผู้อื่น
๕. เพื่อให้มีความนิยมเกี่ยวกับมนุษยสัมพันธ์ซึ่งจะมีผลต่อตนเองและครอบครัว
๖. เพื่อให้มีความเข้าใจในศีลธรรมอันดีงามซึ่งจะเป็นรากฐานในการตัดสินใจ

¹⁰ Lester A. Kirkendall., "Sex Education.," SIECUS

๗. เพื่อให้มีความรู้ในเรื่องความประพฤติที่ไม่ถูกต้องทางเพศ โดยให้แต่ละคนสามารถป้องกันตนเองให้พ้นจากอันตรายทั้งทางกายและจิตใจ

๘. เพื่อชักจูงสิ่งต่าง ๆ ที่ยังมีอยู่ในสังคม เช่น ลูกรอกกฎหมายและความหวาดกลัวในเรื่องเพศให้หมดไป

๙. เพื่อให้มีความเข้าใจที่ว่าแต่ละคนมีความสามารถและมีบทบาทต่าง ๆ เช่น ในฐานะที่เป็นบิดามารดาหรือผู้ปกครอง เป็นสมาชิกของชุมชนหรือสังคม

ในปี ค.ศ. ๑๙๖๖ Henry John Gurney¹¹ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "Acceptable Concepts, Grade Placement, and Class Organization for Sex Education in Schools" โดยมีจุดมุ่งหมายดังนี้ คือ

๑. เพื่อแสดงให้เห็นถึงค่านิยมในการสอนเพศศึกษา
๒. เพื่อที่จะจัดเนื้อหาให้เกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศในแต่ละระดับชั้น
๓. เพื่อจะแสดงให้เห็นว่าควรจะสอนเพศศึกษาโดยแยกเพศ หรือรวมเพศ

(สหศึกษา)

ผู้วิจัยได้แบ่งค่านิยมในเรื่องเพศศึกษาออกเป็น ๘ หัวข้อใหญ่ แล้วนำเรื่องต่าง ๆ ในหัวข้อเหล่านี้ไปสัมภาษณ์ประชากร ๘๐ คน โดยมีอาชีพแตกต่างกันไป ๖ อาชีพ ได้แก่ ผู้ที่ทำงานด้านการแพทย์ นักการศึกษาระดับประถมศึกษา (Elementary Educators) นักการศึกษาระดับมัธยมศึกษา (Secondary Educators) นักสังคมสงเคราะห์ เสมียนพนักงานและนักกฎหมาย ซึ่งบุคคลเหล่านี้เคยประสบปัญหาในเรื่องเพศศึกษามาก่อน ผลการวิจัยพบว่า

๑. โรงเรียนควรเป็นผู้รับผิดชอบในการสอนเพศศึกษา
๒. ในการจัดสอนเพศศึกษาควรมีการวางแผนที่ดีต่อเนื่องกัน

¹¹ Henry John Gurney., "Acceptable Concepts, Grade Placement, and Class Organization for Sex Education in School" Dissertation Abstracts International, (1966), p. 1197 - B.

๓. ควรเริ่มสอนเพศศึกษาตั้งแต่ เกรค ๑

๔. โดยทั่วไปควรสอนเพศศึกษาแก่นักเรียนสหศึกษา แต่ควรสอนโดยแยกเพศนักเรียนในบางเรื่อง เช่น การมีประจำเดือน การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง และการเปลี่ยนแปลงทางเพศของวัยรุ่น

๕. เรื่องที่ไม่ควรสอนในชั้นเรียนได้แก่ เรื่องที่เกี่ยวข้องกับวิธีสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง และเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเพศสัมพันธ์

Kilander H. Frederick¹² ได้กล่าวถึงหน้าที่ของโรงเรียนประถมศึกษาไว้ว่า โรงเรียนประถมศึกษาควรจัดหาวิธีการที่ถูกต้องและเหมาะสมสำหรับเด็กที่จะเรียนรู้เกี่ยวกับตนเองและเพื่อที่จะตอบคำถามของเด็กในแนวทางอันจะเป็นการสร้างเสริมคุณธรรมให้แก่ตัวเด็ก เด็กเกือบทุกคนมีความรู้สึกสงสัยเกี่ยวกับกำเนิดของตนเองมาก ถ้าเด็กได้รับการศึกษาเกี่ยวกับเพศศึกษาก็จะทำให้เขาใจได้ดียิ่งขึ้น และ Kilander H.

Frederick¹³ ยังได้วางแนวทางที่เด็กควรศึกษาเรื่องเพศศึกษา ในเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

เกรค ๑

๑. ให้ความซาบซึ้งในการที่ได้เกิดมาเป็นมนุษย์
๒. พัฒนาความคิดในเรื่องความรับผิดชอบ
๓. ซาบซึ้งถึงความยากลำบากในการ เป็นพ่อคนแม่คน
๔. เข้าใจองค์ประกอบของครอบครัว ไม่เป็นตัวการชักขวางความสุขของครอบครัว

¹² Kilander H. Frederick, Sex Education in the Schools.

(London: The Macmillan Company, 1970), p. 51.

¹³ Ibid., pp. 57 - 58.

๕. เข้าใจว่าเซลล์เพศหญิงหรือไข่ (Ovum) คือพื้นฐานของชีวิตใหม่เมื่อได้รับการผสมพันธุ์
๖. เข้าใจถึงอิทธิพลของอารมณ์ที่มีต่อสุขภาพของร่างกาย

เกรก ๒

๑. ให้ความรู้เรื่องการเจริญเติบโตมากขึ้นกว่าเดิม
๒. ให้ความเข้าใจว่าการเจริญเติบโตนั้นนำมาซึ่งความรับผิดชอบ
๓. เรียนรู้ว่าสัตว์ต่างชนิดกันจะใช้เวลาในการเจริญเติบโตเป็นตัวต่างกัน
๔. ให้ความรู้ว่าสัตว์บางชนิดจะออกมาเจริญเติบโตในอวัยวะพิเศษซึ่งอยู่นอกร่างกายของพ่อแม่
๕. ให้เข้าใจว่าไข่ไม่ได้เจริญเติบโตมาเป็นทารกด้วยตัวเอง แต่ต้องอาศัยการผสมพันธุ์จากของพ่อ
๖. ให้เข้าใจซาบซึ้งถึงความสำคัญของความรักระหว่างคู่ครอง และการดำเนินชีวิตครอบครัว

เกรก ๓

๑. ช่วยพัฒนาและเพิ่มพูนความรับผิดชอบต่อตนเองและครอบครัว
๒. เข้าใจถึงความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพและจิตใจ
๓. ใหญ่จักสังเกตุอิทธิพลของพันธุกรรมในครอบครัว
๔. ควรศึกษาวงจรชีวิตของสัตว์หลาย ๆ ชนิดรวมทั้งคนด้วย

เกรก ๔

๑. เรียนรู้ถึงคอมซิ่งควบคุมการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของร่างกาย
๒. เข้าใจถึงการโคเปียบของสมองมนุษย์ที่มีความสามารถเหนือสมองของบรรดาสัตว์ทั้งหลาย
๓. ให้เข้าใจถึงความสำคัญในการป้องกันอวัยวะต่าง ๆ จากการเจ็บไข้ได้ป่วย
๔. ให้เข้าใจถึงความแตกต่างในการผสมพันธุ์ของสัตว์ชนิดต่าง ๆ

๕. เรียนรู้การอยู่ร่วมกันของสมาชิกในครอบครัวว่าจะต้องทำงานร่วมกัน และมีทุกขสัขร่วมกัน
๖. อภิปรายถึงความแตกต่างของทารกอันเกิดจากคน ซึ่งต้องได้รับการเลี้ยงดูจากพ่อแม่ เป็นระยะเวลาานานมาก ซึ่งต่างจากสัตว์ที่พ่อแม่จะดูแลเพียงระยะเวลาสั้น ๆ แล้วมันก็จะอยู่ไคควยตนเอง

เกร็ด ๕

๑. เรียนรู้หน้าที่ของคอมเพส ซึ่งมีหน้าที่ควบคุมและก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางเพศของชายและหญิง เมื่อเข้าสู่วัยรุ่น
๒. เรียนรู้ว่ามีชีวิตต่างชนิดกันก็มีแบบแผนทางพันธุกรรมแตกต่างกันไป
๓. เรียนรู้เรื่องการสืบพันธุ์ของมนุษย์ซึ่งเกิดจากการผสมระหว่างไขกับเซลล์เพศชาย (Sperm)
๔. ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหน้าที่ของบิดาในการสืบพันธุ์
๕. อภิปรายถึงทัศนคติและคุณค่าที่สำคัญของชีวิต
๖. อภิปรายถึงการแสดงออกทางอารมณ์อันเป็นที่ยอมรับและไม่ยอมรับจากสังคม

ในปี ค.ศ. ๑๙๗๐ Helen Kilmer Pompian¹⁴ ได้ทำการวิจัยเรื่อง

" A Study of the Instruction of a Sex Education Program in an Elementary School with an Analysis of the Sexual Knowledge of the Sixth Grade Pupils Involved and of Their Attitude and those Parents and Teachers" โดยมีจุดประสงค์เพื่อรวบรวมและวิเคราะห์ความรู้ต่าง ๆ

¹⁴ Helen Kilmer Pompian, " A Study of the Instruction of a Sex Education Program in Elementary School with an Analysis of the Sexual Knowledge of the Sixth Grade Pupils Involved and of their Attitude and thoe of their Parents and Teachers.," Dissertation Abstracts International., 31 NO.5 (November, 1970), p. 3711 -A.

ซึ่งมีประโยชน์ในการพัฒนาโปรแกรมเพศศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สิ่งที่สำคัญคือ
ทัศนคติของนักเรียนเกรด ๖ ผู้ปกครองและครูและระดับความรู้ทางเพศศึกษาของนักเรียน
โดยมีวิธีการดังนี้คือ ให้นักเรียนเกรด ๖ จำนวน ๒๕ คน รวมทั้งผู้ปกครองตอบแบบสอบถาม
เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้จากโปรแกรมเพศศึกษาไปแล้ว ๓ ปีให้ตอบแบบสอบถามนั้นอีกครั้ง
หนึ่ง ทัศนคติของครูนั้นได้จากการเก็บบันทึกไว้ในระหว่างปีแรกไปจนถึงปีสุดท้ายของโปรแกรม
นี้

ผลการวิจัยพบว่า ในตอนแรกนั้นนักเรียน เกรด ๖ ส่วนใหญ่ มีความรู้ไม่ใคร่ถูก
ต้องเกี่ยวกับการสืบพันธุ์ แต่หลังจากเรียนเพศศึกษาไปแล้ว นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำว่า
"เพศศึกษา" กว้างขึ้นนักเรียนมีความรู้สึกที่ดีต่อโปรแกรมนี้ เด็กชายมีลักษณะเปิดเผยที่จะ
หาความรู้มากกว่าเด็กหญิง ในตอนแรกนั้นนักเรียนส่วนใหญ่ต้องการเรียนโดยแยกเพศ
และไม่อยากให้ผู้ปกครองเขาเยี่ยมชั้นเรียน ผู้ปกครองเองส่วนใหญ่ต้องการให้การศึกษา
แก่เด็กในเรื่องเพศของมนุษย์ ซึ่งโรงเรียนจะเป็นสถาบันที่ดีที่สุดที่จะช่วยให้ความรู้แก่
นักเรียนตอนแรก ผู้ปกครองต้องการให้แยกชั้นเรียน แต่หลังจากที่เด็กได้เรียนไปแล้วก็
ยอมรับในเรื่องนี้ และยังปรากฏว่าผู้ปกครองสนับสนุนการจักสอนเพศศึกษาให้กว้างขวาง
และยอมรับตอบคำถามให้แก่ครูถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นในโรงเรียน สำหรับครูนั้นตอนแรกต้องการ
ความสนับสนุนจากชุมชนและไม่อาสาเป็นผู้รับผิดชอบในการพัฒนาและบริหารโปรแกรม
เพศศึกษา ครั้นตอนสิ้นสุดในปีที่ ๓ ครูส่วนใหญ่เชื่อว่าเขาสามารถช่วยกันปรับปรุงโปรแกรม
เพศศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นได้

ในปี ค.ศ. ๑๙๗๐ เกี่ยวกันนั้นเอง Theodor Stephen Kolisnic ¹⁵
ได้ทำการวิจัยเรื่อง "Changes in Meaning Following Instruction on

15
Theodor Stephen Kolisnic , "Changes in Meaning
Following Instruction on Selected Topics in Sex Education in
the Intermediate Grade in School District 731/2 Skokde "
Dissertation Abstracts International , 21 No.5(November,1970),
p. 2063 A.

Selected Topics in Sex Education in the Intermediate Grade in School District 731/2 Skokie." ซึ่งมีความมุ่งหมายที่จะสำรวจความเปลี่ยนแปลงในด้านการศึกษาเกี่ยวกับความหมายบางประการของเพศศึกษาของนักเรียนประถมศึกษา ผู้ปกครองและครู ประชากรคือนักเรียนเกรด ๔ ถึง เกรด ๖ ทั้งชายและหญิง และ ผู้ปกครองของนักเรียนเหล่านั้น และครูในเขต ๗๓๑/๒ Skokie รวมทั้งสิ้น ๓๔๕ คน การวิจัยนี้ได้มีการทดสอบสองครั้ง ข้อมูลได้ใช้คอมพิวเตอร์วิเคราะห์ ค่าเฉลี่ยและความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแล้วทดสอบสมมติฐานโดยใช้ χ^2 - test ผลปรากฏว่า

๑. นักเรียนเกรด ๔ ได้คะแนนความคิดเห็นจากการทดสอบครั้งหลังเพิ่มขึ้น ๑๑ ข้อ จากความคิดเห็นทั้งหมด ๑๒ ข้อ
๒. คะแนนการทดสอบของนักเรียนเกรด ๔ เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติถึง ๕ ข้อ จากความคิดเห็น ๑๒ ข้อ
๓. เด็กชายเกรด ๔ แตกต่างจากเด็กหญิงเกรด ๔ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยได้คะแนนน้อยกว่าและมากกว่าอย่างละ ๑ ข้อ
๔. นักเรียนเกรด ๕ ได้คะแนนความคิดเห็นเพิ่มขึ้น ๕ ข้อ จากความคิดเห็น ๑๒ ข้อ
๕. คะแนนทดสอบครั้งหลังของนักเรียนเกรด ๕ มากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติถึง ๖ ข้อ จากความคิดเห็นทั้งหมด ๑๒ ข้อ
๖. เด็กชายเกรด ๕ ได้คะแนนมากกว่าเด็กหญิงเกรด ๕ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๑ ข้อ
๗. นักเรียนเกรด ๖ ได้คะแนนความคิดเห็นเพิ่มขึ้น ๘ ข้อ
๘. คะแนนทดสอบครั้งหลังของนักเรียนเกรด ๖ เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๕ ข้อ
๙. นักเรียนชายเกรด ๖ ได้คะแนนมากกว่านักเรียนหญิงเกรด ๖ ถึง ๓ ข้อ และมีนัยสำคัญทางสถิติ
๑๐. ค่าเฉลี่ยคะแนนของผู้ปกครองนักเรียนเกรด ๔ มากขึ้น ๔ ข้อ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๑๑. คะแนนความแตกต่างระหว่างผู้ปกครองและนักเรียนเกรด ๔ ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติต่อกัน

๑๒. ค่าเฉลี่ยของคะแนนผู้ปกครองของนักเรียนเกรด ๕ มากขึ้น ๓ ข้อ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๑๓. คะแนนความแตกต่างระหว่างผู้ปกครองนักเรียนเกรด ๖ มากขึ้น ๑๐ ข้อ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๑๔. คะแนนความแตกต่างระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียนเกรด ๕ ไม่มากกว่ากัน

๑๕. คะแนนความแตกต่างระหว่างผู้ปกครองนักเรียนเกรด ๖ สูงกว่านักเรียนเกรด ๖ เพียง ๑ ข้อ

๑๖. ค่าเฉลี่ยคะแนนของผู้ปกครองสูงขึ้น ๔ ข้อ แต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๑๗. ค่าเฉลี่ยคะแนนของครูสูงขึ้นทั้ง ๑๒ ข้อ

๑๘. คะแนนของผู้ปกครองต่ำกว่าของครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

